

F. t. l. om kommuneplanlægning.

benhavnske byggelovs § 41) kan kommunalbestyrelsen ekspropriere bl. a. til opnåelse af tilfredsstillende bebyggelses- eller vejforhold. En reguleringsplan i henhold til byggelovens § 45 (den københavnske byggelovs § 31) kan efterfølges af en udredningsplan efter byggelovens § 46 (den københavnske byggelovs §§ 32 og 33), hvori der bl. a. kan fastsættes tidspunkter for virkeliggørelsen af reguleringsplanen og gennemføres en indbyrdes økonomisk udligning af de involverede interesser. En lignende handlepligt kan påbydes i en retningsplan i henhold til byggelovens § 25 og i en magelægsplan i henhold til samme lovs § 50. Også byggeservitutter kan indeholde en handlepligt.

På tilsvarende måde indeholder lovforslaget i § 31 en hjemmel for kommunalbestyrelsen til at foretage ekspropriation med henblik på virkeliggørelse af en lokalplan, ligesom det forudsættes, at der i forbindelse med en ændring af byggelovene åbnes mulighed for at knytte udrednings-instituttet til enhver lokalplan.

Tidspunktet for indtrædelsen af de omhandlede retsvirkninger af en lokalplan foreslås bestemt til den offentlige bekendtgørelse om, at planen er endeligt vedtaget af kommunalbestyrelsen eller godkendt af miljøministeren (§ 26). Et af kommunalbestyrelsen fremlagt forslag til lokalplan vil således ikke medføre retsvirkninger, jfr. dog lovforslagets § 19 og § 25, stk. 2.

Til § 28.

De foreslåede bestemmelser svarer i realiteten til den gældende byplanlovs § 14. Bevisbyrden for, at betingelserne i forslaget stk. 2 og 3 er opfyldt, vil fortsat påhvile ejeren.

Kommunernes overtagelsespligt foreslås dog udvidet til også at omfatte arealer, der i en lokalplan eller en fortsat gældende byplanvedtægt er forbeholdt til offentlig vej, herunder vejudvidelse. En arealreservation til vejformål vil dermed få samme retsvirkning som den tilsvarende disposition foretaget med hjemmel i vejlovgivningen, jfr. § 38 i lov om offentlige veje. Den særlige regel om mulighed for erstatning for pålæg af vej- eller byggelinier, der kun findes i den gældende byplanlovs § 15, vil herefter bortfalde.

Det forudsættes, at kommunalbestyrelsen ved overtagelse af en del af en ejendom foranlediger de nødvendige matrikulære ændringer foretaget, jfr. også bemærkningerne til lovforslagets § 35.

Til § 29.

De foreslåede bestemmelser knytter sig til lovforslagets § 13, stk. 2, hvorefter det i en lokalplan bl. a.

kan bestemmes, at en eksisterende bebyggelse kun må nedrives med tilladelse fra kommunalbestyrelsen.

Efter den gældende byplanlovs § 14 a kan ejeren forlange, at kommunen overtager hans ejendom helt eller delvis, når den er omfattet af en bevaringsbestemmelse i en byplanvedtægt med hjemmel i lovens § 2, stk. 3, og når han får afslag på en ansøgning til kommunalbestyrelsen om tilladelse til at nedrive bebyggelsen, eller hvis kommunen ikke har taget stilling til en sådan ansøgning inden 9 måneder.

Har bevaringsbestemmelsen i byplanvedtægten derimod hjemmel i byplanlovens § 2, stk. 2, nr. 9, har ejeren intet krav hverken på erstatning eller på kommunens overtagelse af ejendommen, hvis en nedrivningstilladelse nægtes.

Hvis den pågældende bebyggelse også er fredet efter bygningsfredningsloven, kræves der efter denne lovs § 10 tillige tilladelse fra Det særlige bygnings-syn til nedrivning af bebyggelsen. Kan bygningssynet ikke tiltræde nedrivningen, skal bygningssynet inden 6 måneder indstille til miljøministeren, at bygningen eksproprieres, hvorimod loven ikke indeholder nogen tidsfrist, inden for hvilken ekspropriation skal være foretaget.

For så vidt angår afslag på tilladelse til nedrivning foreslås den gældende retstilstand i princippet opretholdt, således at afslaget udløser en overtagelsespligt for kommunen, hvis ejeren ønsker at afstå ejendommen.

Det findes dog mindre rimeligt og mindre vel stemmende med de øvrige bestemmelser om kommunernes overtagelsespligt i både lovforslaget og den gældende byplanlov, at ejerens krav skulle være uafhængigt af de økonomiske konsekvenser for ejeren, som afslaget medfører. I stk. 2 er derfor foreslået en betingelse for overtagelseskravet, som udgør en parallel til bl. a. lovforslagets § 28, stk. 2 og 3.

Endvidere foreslås 9 måneders fristen i den gældende byplanlov opgivet. I almindelighed vil kommunalbestyrelsen kunne tage stilling til ansøgningen på væsentligt kortere tid, og en opretholdelse af fristen vil da kunne befrygtes at ville virke mod sin hensigt. Det afgørende må være, at sagsbehandlingen ikke varer længere, end sagens omstændigheder gør det nødvendigt.

Efter den gældende byplanlovs § 14 a kan ejeren af en bygning, der er omfattet af en bevaringsbestemmelse i en byplanvedtægt med hjemmel i lovens § 2, stk. 3, tillige kræve ejendommen overtaget af kommunen, hvis han nægtes tilladelse til at ombygge eller ændre bebyggelsen. En kommunalbestyrelses beslutninger om bevaring af bygningers ydre